

derstreges dog, at dette skøn er forbundet med betydelig usikkerhed.

I pkt. 3 oplyses det, at sagsrestancen ved begge landsretter er stigende, og at sagsbehandlingstiden for civile 1. instanssager i Østre Landsret er ca. 1 år og ca. 2 år i Vestre Landsret.

På denne baggrund forekommer det nærliggende, at en vedtagelse af lovforslaget vil indebære, at antallet af dommere ved landsretterne kan nedsættes.

På grund af den store usikkerhed, der er knyttet til anvendelsen i praksis af de foreslåede henvisningsregler til landsretterne og dermed til størrelsen af aflastningen, og henset til den nuværende betydelige og stigende sagsrestance ved begge landsretter, finder Justitsministeriet, at der først efter en periode på nogle måneder efter lovens ikrafttræden kan tages stilling til, hvorvidt og i hvilket omfang antallet af dommere ved landsretterne kan nedsættes.

Den foreslåede kompetenceomlægning indebærer endvidere, at et antal sager (formentlig i størrelsesordenen 600-800 sager årligt) flyttes fra landsretterne til byretterne.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan dette kun i meget begrænset omfang give grundlag for at tilføre byretterne yderligere ressourcer. Da ca. ¼ af disse sager vil blive overført til Københavns Byret, er det dog nødvendigt at forøge antallet af dommere ved denne ret foreløbig med to dommere samt den fornødne kontorassistans m.v.

En vedtagelse af lovforslaget må således forventes at medføre en vis personalebesparelse ved domstolene. Den mere nøjagtige størrelse heraf kan dog først fastsættes, når omfanget af aflastningen af landsretterne har vist sig i praksis.

Lovforslaget skønnes i øvrigt ikke at indebære administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

10. Hørte myndigheder m.v.

Justitsministeriet har modtaget udtalelser om Retsplejerådets betænkning nr. 1130/1988 om retternes saglige kompetence i civile sager fra præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Københavns Byret, Sø- og Handelsretten og retterne i Århus, Odense og Ålborg, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Advokatrådet og Foreningen af Advokatfuldmægtige og Ansatte Advokater.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilag 1 til lovforslaget er optrykt den gældende affattelse af kapitel 21 i retsplejeloven, der foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 11-13.

I lovforslagets bilag 2 er medtaget retsplejelovens § 1, § 9, § 12, § 16 a og § 17, der foreslås ændret i lovforslagets § 1, nr. 1-7.

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse svarer reelt til indholdet af den gældende regel.

§ 1 indeholder i sin nuværende formulering (stk. 2-3) en opregning af de retter, som ikke er omfattet af retsplejelovens bestemmelser. Denne opregning er delvis forældet og må i øvrigt i dag anses for overflødig.

Således kan nævnes, at akkordretten, der var appelinstans for afgørelser om tvangsakkord uden for konkurs, blev afskaffet ved gennemførelsen af konkursloven, lov nr. 298 af 8. juni 1977.

Konsularjurisdiktionen, der tidligere havde betydning i en række mellem- og fjernøstlige lande, er bortfaldet også for disse områder, og de i lov nr. 35 af 15. februar 1895 omhandlede konsularretter er således uden praktisk betydning i dag.

Endvidere er (jf. stk. 3) Den faste Voldgiftsret afløst af Arbejdsretten, jf. nu lov nr. 317 af 13. juni 1973, hvor der i § 19 om procesmåden henvises til regler i retsplejeloven.

På denne baggrund foreslås det at ændre § 1, således at det i bestemmelsens stk. 2 alene angives, at retsplejeloven som udgangspunkt kun finder anvendelse på rettens pleje ved de almindelige domstole. Andre retter kan være omfattet af retsplejeloven i det omfang, det er bestemt andetsteds i retsplejeloven eller anden lov.

Stk. 1 og 3 svarer til den gældende stk. 1 og 4.

Til nr. 2

Efter den foreslåede bestemmelse skal Sø- og Handelsretten henvise sø- og handelssager om krav, der har en økonomisk værdi af højst 100.000 kr., til vedkommende byret, medmindre sagen er omfattet af en eller flere af de i forslaget til § 226, stk. 1, nævnte bestemmelser. De sager, der ved særlig lov, f.eks. markedsføringsloven, er henlagt til Sø- og Handelsretten, berøres ikke af den foreslåede nye regel.

Det kan i øvrigt nævnes, at i de tilfælde, hvor parterne er enige om, at der er grundlag for henvisning efter den foreslåede nye bestemmelse, og derfor finder Sø- og Handelsrettens afgørelse herom ufornøden, anlægges sagen ved byretten efter den gældende regel i § 20, stk. 1.

Om begrundelsen for forslaget henvises nærmere til betænkningen side 55-61 og de almindelige bemærkninger pkt. 6.